

வாலிபப் பெரியார் ஏ.வி.பி.ஆசைத்தம்பி நூற்றாண்டு விழா! (சில நினைவுக் குறிப்புகள்)

நாளை மாலை (13.10.2023) சென்னை இராஜா அண்ணாமலை மன்றத்தில் வாலிபப் பெரியார் ஏ.வி.பி. ஆசைத்தம்பியின் நூற்றாண்டு தொடக்க விழாக்கொண்டாடப்படுகிறது. அவரின் தனித்த ஆளுமைகள் திராவிட இயக்கத்திற்கு, குறிப்பாகத் தி.மு.கழகத்திற்கு எவ்வாறு பயன்பட்டது என்பதையும் அவரது பணிகளின் சிறப்பையும் இத்தருணத்தில் நினைவு கூருவது சாலச் சிறப்புக்குரியதாகும்.

நீதிக்கட்சியும், சுயமரியாதை இயக்கமும் விருதுநகர் பகுதியில் 1930-களில் மக்களின் ஈர்ப்புக்குரிய இயக்கங்களாகத் திகழ்ந்து வந்த சமயத்தில் ஆசைத்தம்பியின் தந்தையார் பழநியப்பன் அவர்களையும் இவ்விரு இயக்கங்கள் மிகவும் கவர்ந்தன. அவரும் அவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டவரானார். அதன் தொடர்ச்சி அவர் மகனான ஆசைத்தம்பியையும் பற்றிக் கொண்டதில் வியப்பு ஒன்றுமில்லை. விருதுநகர் வணிகர்களின் கோட்டையாக மட்டுமில்லை, சிவஞான யோகிகள் முதலான அறிஞர்களின் தமிழர் கழகம் போன்ற அமைப்புகளை உருவாக்கிய இடமாகவும் அது இருந்தது. இவ்வூரில்தான் 24.09.1924 இல் ஆசைத்தம்பி பிறந்தார். பள்ளி இறுதி வகுப்பு வரை பயின்றார்.

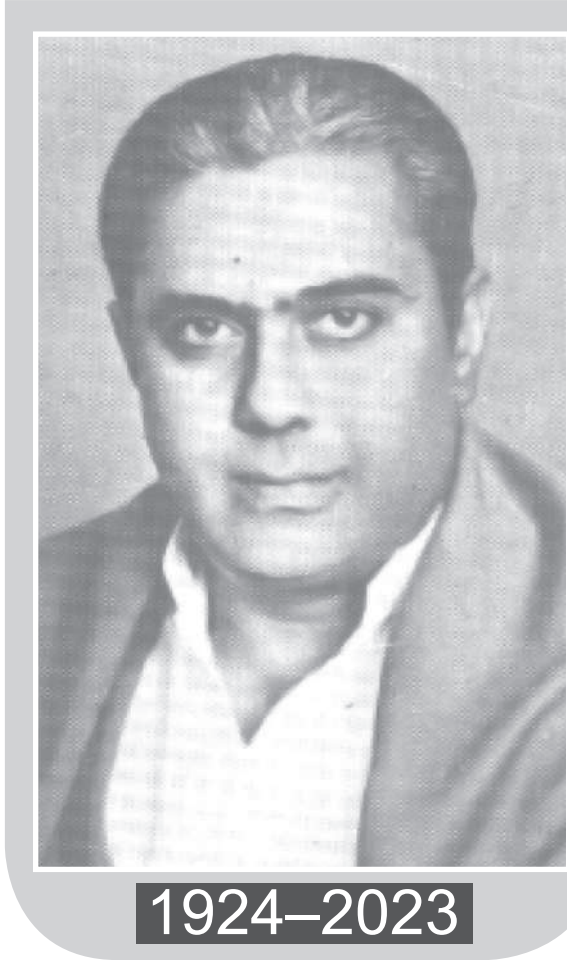
ஆசைத்தம்பியைச் சுயமரியாதை இயக்கம் அதன் மீது அவரைப் பெரும் பற்றுக் கொள்ளச் செய்வதாய் இருந்தது. அப்பற்று எதனால் உருவாகிறது? அவருக்குள்ள சீரிய சிந்தனையும் அதனால் உருவாகிற கருத்துகளும் எண்ணங்களும்தான் அப்பற்றுக்குக் காரணமாக அமைந்தன. ஆகவே அவர் தமது எண்ணங்களையும் கருத்துகளையும் வெளிப்படுத்த பேசத் தொடங்கினார். மேடைகளை நாடினார். ஏடுகளில் எழுதத் தொடங்கினார். கட்டுரைகளாக மட்டுமல்லாமல் சிறுகதை, நாவல் இலக்கியங்களாகவும் படைக்கத் தொடங்கினார். அவர் எழுத்துகள் அனைத்தும் பகுத்தறிவைப் பேசின. சுயமரியாதை உணர்வை ஊட்டின. இப்பணிகளையெல்லாம் விருதுநகரிலிருந்தே தொடங்கிவிட்டார் ஆசைத்தம்பி.

முதன் முதலில் இவருடைய எழுத்துகள் நாரணதுரைக்கண்ணனை ஆசிரியராகக் கொண்ட 'பிரசண்ட விகடன்' ஏட்டில் வெளியாயிற்று. நாரணதுரைக்கண்ணன் சிறந்த எழுத்தாளர். 'ஜீவா' என்கிற புனையெயரில் நிரம்ப எழுதியவர். இவர் தாம் ஆசிரியராக இருந்த பிரசண்ட விகடனைப் பயன்படுத்தி ஏராளமான பார்ப்பனர் அல்லாத எழுத்தாளர்களின் எழுத்துகளை வெளியிட்டு வந்தார் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. பிரசண்ட விகடனில் ஆசைத்தம்பியின் எழுத்துகள் தொடர்ந்து வெளிவந்த போதும் அவருக்கு 'இன்னும் சொல்ல வேண்டும், எழுத வேண்டும்' என்கிற ஆசைப் பொங்கி வழிந்தது. அதனால் அவர் 'தனி அரசு' இதழை விருதுநகரிலேயே தொடங்கி விட்டார்.

அறிஞர் அண்ணா தமது 'திராவிட நாடு' இதழை 08.03.1942, இல் தொடங்கினார். இந்த இதழின் தலைப்பே அக்காலத்தில் நமது இயக்கத்தின் கொள்கையைப் பேசியது. அதே போல ஏ.வி.பி. ஆசைத்தம்பியின் 'தனிஅரசு' நாம் தாபிக்க போகும் விடுதலையான அரசை எதிரொலித்தது. குடிஅரசு, விடுதலை, ரிவோல்டு, புரட்சி எனும் வரிசையில் 'தனி அரசு' பெயரிலேயே இலட்சியத்தைப் பேச வைத்த ஆசைத்தம்பியின் இளமையின் இலட்சியத் துடிப்பை என்னவென்று சொல்வது? ஆசைத்தம்பி நடத்திய ஏட்டின் பெயரே திராவிட இயக்கம் அந்நாள்களில் வலியுறுத்திய தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை எடுத்துக் காட்டியது.

ஏ.வி.பி.ஆசைத்தம்பியின் திருமணம் திராவிடர் கழகம் தோன்றுவதற்கு முன்னரே 28.05.1944 இல் பெரியாரின் தலைமையில் நிகழ்ந்தது. அவர் பழமேசுவரி அம்மையாரை மணந்தார். அப்போது ஆசைத்தம்பிக்கு வயது 20. இவர் 1948 முதல் 1956 வரை விருதுநகர் மாநகராட்சியின் உறுப்பினராகப் பணியாற்றி இருக்கிறார். தி.மு.கழகம் தொடங்கப்பட்டதற்கான அறிவிப்பினை அறிஞர் அண்ணா முறையாக வெளியிட்ட நாளான 17.09.1949 ஆம் நாள் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் ஏ.வி.பி. ஆசைத்தம்பி கலந்து கொள்ள வில்லை. ஆனால் மறுநாள் 18.09.1949 இல் ராபின்சன் புங்காவில் நடைபெற்ற தி.மு.க. தொடக்கநாள் பொதுக்கூட்டத்தில் ஏ.வி.பி. ஆசைத்தம்பி கலந்து கொண்டார். அந்தக் கூட்ட மேடை 26 சொற் பொழிவாளர்கள் அமரும் வண்ணம் அமைக்கப்பட்டு இருந்தது. இருப்பினும் கூட்ட மேடையில் கூட்டத்தின் தலைவர் பெத்தாம்பாளையம் பழனிச்சாமி உட்பட 37 பேர் அமர்ந்திருந்தனர். அதில் ஒருவர் ஏ.வி.பி. ஆசைத்தம்பி. மழையின் காரணமாக இவர்கள் அனைவரும் அந்தத் தொடக்க நாள் கூட்டத்தில் பேச முடியவில்லை. பத்து பேர் மட்டுமே பேச முடிந்தது. அந்தப் பத்துபேரில் ஏ.வி.பி.ஆசைத்தம்பி ஒருவர். இறுதியில் அறிஞர் அண்ணா பேசுகிறபோது பெருமழைப் பொழிந்தது. மக்கள் நனைந்து கொண்டே அண்ணாவின் பேச்சைக் கேட்டனர்.

தி.மு.க.வின் தொடக்க நாள் பொதுக்கூட்டத்தில் பேச வாய்ப்புக் கிடைத்த ஏ.வி.பி.ஆசைத்தம்பிக்கு காஞ்சி

1924–2023

யில் நடைபெற்ற தி.மு.க. மாவட்ட மாநாட்டின் திறப்பாளராக பொறுப்பேற்கவும் கழகத்தால் பணிக்கப்பட்டார். 1950 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் மூன்றாம் வாரத்தில் காஞ்சியில் தி.மு.கழகத்தின் அந்நாளைய ஒன்றுபட்ட செங்கற்பட்டு மாவட்ட முதல் மாநாடு நடைபெற்றது. தி.மு.கழகம் தொடங்கப்பட்டு சுமார் 15 திங்கள் ஆன நிலையில் அம்மாநாடு நடந்தது. அம்மாநாட்டினைத் தொடங்கி வைத்து உரையாற்றுகிற போது பேச்சுக்கிடையில் ஒரு கருத்தை எடுத்து வைத்தார் ஆசைத்தம்பி.

அக்கருத்து வருமாறு :-

“காங்கிரஸ் கட்சி ஒழிந்துவிடுமோ என்ற ிதியில்தான், நமது கழகத்தை ஒழித்துக் கட்ட காங்கிரஸ் முயல்கிறது. காமராசரும் அவரது கையாள்களும் எந்த இடத்திற்குச் சென்றாலும் முகாரி பாடுகிறார்கள். திராவிட இயக்கத்திற்கு தைரியம் இருந்தால், தேர்தலில் நிற்கட்டும் என்று காமராசர் சவால் விடுகிறார். நான் அவருக்கு கூறுகிறேன்; தேர்தலில் நிற்கத் தயார்.

ஆனால் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன், காமராசர் பெரிதென கருதுகிற சட்டசபையை, திராவிட இயக்கம் கைப்பற்றிவிட்டால், மறுதினமே, மத்திய சர்க்காரால், சட்டசபை கலைக்கப்படும்”

நாம் தனிநாட்டுப் பிரிவினையை வலியுறுத்திய நாள்களில் இப்படித் தொடர்ந்து மேடைகளில் பேசி வந்தவர் ஏ.வி.பி.ஆசைத்தம்பி. தொடர்ந்து இன்னொரு கருத்தையும் சொல்வார். “எத்தனை முறை சட்டமன்றத்தை கலைத்தாலும் திரும்ப மக்கள் எங்களையே தேர்ந்தெடுத்தால் உங்களால் என்ன செய்ய முடியும்?” என்று கேட்டார். ஆனால் அப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்படவில்லை. ஆனால் ஆசைத்தம்பியின் இவ்வரசியல் கணிப்பு, பொய்த்துப் போகவில்லை. வேறொரு காலகட்டத்தில் அந்த நிகழ்வு நடந்தது. தி.மு.கழக ஆட்சி இரண்டு முறை கலைக்கப்பட்டது. தி.மு.கழக ஆட்சிக் கலைக்கப்படுவதற்கு முன்பாகவே அவர், கோவையில் நடைபெற்ற தி.மு.க.5ஆவது மாநில மாநாட்டில் “தேர்தல் நடத்துகிற அதிகாரம் அந்தந்த மாநிலத்திற்கு இருக்க வேண்டும்” என்கிற கருத்துப்பட பேசினார். எதைச் சொன்னாலும் அமுத்தம் திருத்தமாக ஆணி அறைந்தாற்போல் சொல்வார்.

அவர் நல்ல நடுத்தர உயரம், வழக்கமாக வேட்டி, ஸ்லாக் அரைக்கை வெள்ளைச் சட்டை அணிவார். வகிடு எடுக்காத பின்னுக்கு சீவிய பழைய அமெரிக்கன் கிராப்பு, மீசையில்லாத முழங்க மழித்த முகம். கருப்பு மேனி; அரசியல் கருத்தூறும் அறிவுக்கேணி. உரையாடலிலும் சிந்தனை மலிந்த தாக்கம். சிரித்தால் பளிச்சென தெரியும் பற்கள் இவர்தான் ஏ.வி.பி. ஆசைத்தம்பி.

ஆசைத்தம்பியின் மேடைபேச்சு, மிக மிக எளிமையானது. ஒலிபெருக்கியின் முன் நின்று பேச்சை மிக அமைதியாகத் தொடங்குவார். வேகமாக வந்து வார்த்தைகள் தெறித்து விழாது. சொல்ல வருகிற கருத்துக் குழப்பம் இல்லாமலும் தெளிவாகவும் இருக்கும். செவிகளிலும் மனத்திலும் ஒன்றாக கேட்டுப் பதியும் வண்ணம் அவை இருக்கும். அவர் பேச்சின் உரை வளம் பேசுகிற பிரச்சினைக்கு தடுத்தாற்போல் இருக்கும். அவர் குரலில் செய்கிற ஏற்ற இறக்கங்கள், பெரியாரை நினைவூட்டும். ஒரு சிக்கலை விளக்கி அவரது கருத்தைச் சொல்ல வருகிற போது “ஆகையினாலே, தோழர்களே!” என அவர் விளித்துப் பேசுகிற போது, பெரியாரின் நினைப்பை அவரது பேச்சு ஏற்படுத்தி விடும். இவரது பேச்சு கழகத்தோழர்களிடையேயும் ஆதரவாளர்கள் இடையேயும் பொது மக்கள் மத்தியிலும் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றது. அவரது பேச்சுப் பெரியாரை நினைவு ஊட்டுவது போல்

அமைந்திருந்ததால் ஆசைத்தம்பியை ‘வாலிபப் பெரியார்’ என்று இயக்கத் தோழர்கள் சிறப்பித்துக் கூறுவர்.

‘தனிஅரசு’ மாதமிருமுறை ஏடாகத்தான் முதன் முதலில் வெளிவந்தது. இவ்வேடு குறுகிய காலமே வெளி வந்து நின்று போயிற்று. ஆனால் அவர் குறு நாவல்களையும் புத்தகங்களையும் நிரம்ப எழுதினார். 1948-1951க்குள் அவர் எழுதியவை அனைத்தும் விற்பனைக்கு கிடைத்தன. இப்புத்தகங்களை அந்நாள்களில் பாரி நிலையம் வெளியிட்டு வந்தது. ஆசைத்தம்பி நூல்கள் விற்பனையான காலத்தில் மாயாவி, சிரஞ்சீவி, மேதாவி, எல்லார்வி போன்ற எழுத்தாளர்களின் மர்ம நாவல்களையும் மக்கள் வாங்கிப் படித்தனர். இவர்களுக்கு முந்தைய காலகட்டத்தில் நாவல் எழுத்தாளர்களான ஆரணி குப்புசாமி முதலியார், எஸ்.எஸ்.அருணகிரி நாதர், வடுவூர்துரைசாமி அய்யங்கார், வை.மு.கோதைநாயகி முதலானோர் எழுதிய நூல்களை மக்கள் படித்தனர். ஆசைத்தம்பியின் நூல்களும் அந்த இடத்தைப் பிடித்தன. இவரைப் போலவே நமது திராவிட இயக்க எழுத்தாளர்கள் பல சிறு பெரு நூல்களை எழுதி வெளியிட்டனர். அவை கலை, இலக்கிய உலகில் ஒரு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தின. அதே நேரத்தில் இவை நாடகமேடை, திரைப்படத் துறைக்கு வழியை உண்டாக்கின.

ஆசைத்தம்பி நார்பது நூல்கள் எழுதியுள்ளார். அவை சிறுகதைதொகுப்புகளாகவும் குறுநாவல்களாகவும், நாவல்களாகவும் வெளிவந்தன. அவர் எழுதிய நூல்களின் பெயர் விவரமாவது: வெயிலும் நீழலும். என் மாமி, கொலைகாரி, பயங்கர வாழ்வு, அன்பு கன் ஆட்சி, விந்திய வீரன், டாக்டர், இரவில் வந்தவன், வறண்ட வாழ்க்கை, ஆண்களை நம்பலாமா?, கேட்கவில்லை, தியாகச்சுடர், நினைவுச் சூழல், வெறுங் கூடு, பிணங்கள், கிழக்கும் மேற்கும், காதலும் கண்ணீரும், காதல் மாளிகை, அரசுகுமாரி, கசப்பும் இன்பமும், முள், மனைவி, சிலந்திக்கூடு, கசந்த கரும்பு.

ஆசைத்தம்பியின் உரைநடை இயல்பானது. அவை படிக்க வேண்டும் என்ற உணர்வை எடுத்த எடுப்பிலேயே உண்டாக்கும். எடுத்துக்காட்டிற்கு சொல்லவேண்டுமானால் ஆசைத்தம்பி ‘சிறிபி’ எனும் சிறுகதையை இப்படித் தொடங்குகிறார்.

“எந்தக் கோணத்திலிருந்து பார்த்தாலும் அழகு அற்புதமான கற்பனைக்கும் எட்டாதது. அதில் ஒரு கவர்ச்சி இருக்கிறது. குருடனைத்தவிர, அழகைக் கண்டு சொக்காதவனை இருக்க முடியாது. ஆதிமக்கள் அழகை ஆண்டவனாகக் கூட வர்ணித்தார்கள். அழகையும் அசிங்கத்தையும் ஏன் அகிலத்தில் உள்ள

க. திருநாவுக்கரசு

திராவிட இயக்க எழுத்தாளர்

அனைத்தையும் மறந்து, மனத்தை மோன நிலையில் நிறுத்திய தவசிகள் கூட அழகின் வலையில் விழுந்தார்கள். ஆனால் அவனுக்கு மட்டும் விதி விலக்கா? அதிலும், அவன் ஒரு சிற்பி! அழகுக்கும் சிற்பிக்கும் இருக்கும் அழியாத நெருங்கிய, தொடர்பைப் போல எதற்குமே கிடையாது”

இதுதான் ஆசைத்தம்பியின் உரைநடை - இவர் ‘பயங்கர வாழ்வு’ என்னும் சிறுகதை தொகுப்பின் முன்னுரையில் இயற்கை வாதக் கருத்தை வெளிப்படையாக வைத்து எழுதுகிறார். அந்த முன்னுரை இதுதான்:

“வாழ்வை நம்பாதே என்று வறட்டுக் கூச்சல் போடுகிற வஞ்சுக்கள்கூட வாழத்தான் ஆசைப்படுகின்றனர். வாழவும் செய்கின்றனர். ஆனால், வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே என்று நம்புகிறவர்கள் ஏனோ நாசமாகப் போகிறார்கள். வாழவைக்க வேண்டிய வாழ்க்கை, எல்லோரையும் வாழவிடுவதில்லை. இதிலே யார் குற்றவாளி? வாழ்வா, வாழ்ந்தவர்களா? இருவரும் நிரபராதிகள்! பின் குற்றவாளி? கோணல் மாணலான இச்சமுதாயம் இதில் வாழ்க்கை வளமுள்ளதல்ல; பயங்கரமானது” என மனித வாழ்க்கையின் சிக்கல்களை அந்த முன்னுரையில் மிக இயல்பாக எடுத்துக் காட்டினார் ஆசைத்தம்பி.

ஆசைத்தம்பியின் நெடுங்கதைகளில் நாவல்களில் ‘முள்’, ‘பிணங்கள்’, போன்றவை உற்சாகத்தையும் திகிலையும் படிப்போர்க்கு உண்டாக்கக் கூடியனவாக இருந்தன. இப்புத்தகங்கள் மட்டுமன்றி இவர் அரசியல், சமுதாயம், வரலாறு பற்றிய நூல்களையும் எழுதினார். அவை திராவிடர்கள், காந்தியார் சாந்தியடைய, காமராஜர், திராவிட இயக்கம் ஏன்?, நாம் இருவர், அறைகூவல், சென்னையில், அழகு எரிந்தது, மக்கள் சக்தி, வழக்கு தீர்ப்பு நடமாடும் கல்லூரி, எகிப்திய எழுச்சி, சிகாகோ சம்பவம், தனியரசு ஏன்? ஆகிய நூல்களாகும். இந்நூல்களெல்லாம் இயக்கத்

தோழர்களிடையே பெரியதொரு உணர்ச்சியைத் தோற்றுவித்தது. இந்நூல்களையெல்லாம் இப்போதுள்ள நூல்களின் விலைகளோடு ஒப்பிடமுடியாது. திராவிட இயக்கத் தோழர்கள் எழுதிய நூல்கள் ஒரு ரூபாய் விலையிலிருந்து இரண்டரை ரூபாய் விலையில்தான் அந்நாள்களில் விற்பனையாயின. அந்நாள்களில் நடந்த பொதுக்கூட்டங்களிலும் மாநாடுகளிலும் நூல்கள் விற்பனை என்பது மிக முக்கியமாக இருந்தது. அதற்கென்று ஒரு கூட்டமே மொய்த்துக் கொண்டு இருக்கும்.

ஆசைத்தம்பி எழுதிய நூல்களின் வரிசையில் ‘காந்தியார் சாந்தியடைய’ என்னும் அந்நூலில் அனைவரையும் கவர்ந்த பகுதி இதுதான்:

“பாம்பையும் பார்ப்பானையும் கண்டால் பாம்பைக் கொல்லாதே” என்று ஒரு பழமொழி இன்னும் இங்கு பழமொழியாக இருக்கிறது. கருப்புச் சட்டைக்காரன் தானே, ஈரோட்டில் பயிற்சி பெற்றவன் பேசுவான் ஐயா என்று தான் பலர் கூறுவார்கள். ஆனால் அப்படிச் கூறியவன் கருப்புச்சட்டைக்காரன் அல்ல; வெள்ளைக்காரர்; பெவர்லி நீக்லோஸ் என்பவர். குமரி முதல் காஷ்மீர் வரை எல்லா இடங்களையும் மக்களையும் பார்வையிட்டு நிலைதெரிந்து ஆராய்ந்து அதன் பின்னரே, இந்தியாவைப் பற்றி (Verdict of India) ஒரு புத்தகம் எழுதினார். அதிலே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார் பாம்பைக் கொல்லாதே என்று!”

காங்கிரஸ் அரசு ஆசைத்தம்பியோடு இணைத்து; அவரது நூலை வெளியிட்ட தோழர்களையும் ‘அழியாட்டுமே திராவிடம்’ எனும் நூலை வெளியிட்ட தங்கேவல், கலியபெருமான் ஆகியோரையும் தண்டித்தது. இதுபற்றிய செய்திகளைத் திராவிட நாடு இதழ் (30.07.1950) வெளியிட்டுள்ளது. அதற்குக் ‘காந்தியார் சாந்தியடைய’ எனத் தலைப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தச் செய்தி வருமாறு:

“ஆறு மாதம் கடுங்காவல், அபராதம் ரூபாய் ஐந்தாயிரம்!

மூன்று மாதம் கடுங்காவல், அபராதம் ரூபாய் ஐந்தாயிரம்!

அபராதத்தைக் கட்டத் தவறினால், மேலும் மூன்று மாதம் சிறைவாசம்!

‘காந்தியார் சாந்தியடைய’ என்னும் நூலைத் தீட்டிய விருதுநகர் தோழர் ஏ.வி.பி.ஆசைத்தம்பிக்கும், மேற்படி நூலையும், ‘அழியாட்டுமே திராவிடம்’ என்னும் நூலையும் வெளியிட்ட துறையூர் தோழர்கள் தங்கவேல், கலியபெருமான் ஆகியோருக்கும் முசிறி சம்மாஜிஸ்டிரேட் அளித்த தீர்ப்பு இது! இத்தீர்ப்பை எதிர்த்து திருச்சி செஷன்ஸ் கோர்ட்டில் அப்பீல் கொடுக்க, கழகத்தின் சார்பில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

தீர்ப்பின் விவரம் தந்தி மூலம் சென்னையிலுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைமை நிலையத்திற்குக் மற்ற தோழர்களுடன் கலந்து, அமைப்புக்குழுச் செயலாளர் தோழர் என்.வி.நாராயணன், அப்பீல் செய்வது சம்பந்தமாகவும் தண்டனை அடைந்த தோழர்களை ஜாமீனில் விடுதலை செய்விக்கவுமான காரியங்களாகக் கவனித்து வருமாறும் திருச்சிக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

ஜாமீனில் விடுதலையானதும் மேற்கொண்டு வழக்கை நடத்துவது சம்பந்தமாக விருதுநகர் கிளை தி.மு.கழகத்தினரைக் கலந்து பேசி, ஆவன செய்து வருமாறு பொதுச்செயலாளர் அமைப்புக்குழுச் செயலாளருக்கு அனுமதியளித்தார். அதையொட்டி, உடனடியாகத் தோழர் என்.வி.என். 20 ஆம் தேதியன்று (20.07.1950) திருச்சி சென்றார். திருச்சி தி.மு.க. தோழர்களான அன்பில் தருமலிங்கம், சாம்பு, வனமாமலை, துறையூர் அழகுமுத்து ஆகியோர் ஜாமீன் விடுதலைக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருவதை அறிந்து தோழர் என்.வி.என். உடனிருந்து ஒத்துழைத்தார். 21ஆம் தேதி மாலை, தண்டனையை டைந்த தோழர்களை ஜாமீனில் விடுமாறு திருச்சி செஷன்ஸ் நீதிபதி உத்தரவு பிறப்பித்ததோடு ஆகஸ்டு 4ஆம் தேதியன்று, அப்பீல் வழக்கு விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுமென்றும் அறிவித்தார்.

பின்னர் திருச்சி மத்திய சிறைக்குச் சென்று, தோழர்கள் ஆசைத்தம்பி, தங்கவேல், கலியபெருமான் ஆகியோரைத் திருச்சி, துறையூர் கழக நண்பர்களும், தோழர் என்.வி.என். இம் சந்தித்து, பொதுச்செயலாளர் தந்த செய்திகளைக் கூறினர். அன்று இரவே, தோழர் நடராசன், விருதுநகர் புறப்பட்டுச் சென்று மறுநாள் விருதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்களைச் சந்தித்து விபரம் கூறியதன் போல், அன்று மாலை 4 மணிக்கு, கிளைக் கழக நிர்வாகக் கமிட்டிக்கு கூட்டம், தோழர் என்.வி.என். தலைமையில் நடைபெற்றது. அப்போது பொதுச் செயலாளர் அறிவிப்பையும், இதுபோன்ற வழக்குகள் குறித்து, தலைமைச் செயற்குழு செய்திருக்கும் தீர்மானத்தையும் எடுத்துக் காட்டி, கிளைக் கழகத்தினர் வழக்குக் குறித்து, ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்.

தொடர்ச்சி நாளை